

אלקסנדר בלוק : שלושה שירים

עמך להפגש אימה לי.
אימתים לא לפגושך.
הכל נעשה לתמה לי.
בכל אגלה אשך.

בחוצות צללים ינהרו,
לא אבין—בחלום או בהקיץ.
על מפתן הכנשתא אגהרה.
פוחד לאחור הביט.

כשִׁלַּפְתַּע, ביום א' בעֶשֶׂר,
הכָּרַר כִּי אֶבְדָּה נִשְׁמָתוֹ,
לא אֵץ לְדוֹחַ הַחֶסֶר,
עֲדִים לא בַקֵּשׁ לזִכּוֹתוֹ.

יָד שְׁלוֹחָה אֵלַי, בִּי נוֹגַעַת,
אֵךְ אֲנִי לא אֲזַכֵּר שֶׁל מִי.
בְּאֲזִנֵי הַמּוֹלָה רוֹנְעַת
שֶׁל הוֹלְכִים אֶל בֵּית עֲלָמִין.

וְעֲדִים לא חָסְרוּ לוֹ בְּעַצָּם:
שׁוֹמֵר שְׁבֻפְתָּח עֵמֵד,
כְּלִבְלֵב שְׁבַחוּץ גֵּרֵם עֵצָם,
קִבְצָן שִׁפְשֵׁט אֶת הַיָּד.

אֵךְ חֲמוֹר וְנִמְוֵךְ רְקִיעַ,
אֶת עֵצָם הַכְּנֻשְׁתָּא חֲסֵם.
יִדְעֵנִי: אֶת כָּאן. עִמִּי אֶת.
אֶת כָּאן אֵינְךָ. אֶת שָׁם.

וְעַת מִן הַשַּׁעַר יֵצֵא הוּא,
פָּנָיו בְּאֲדָרֶת מְלִיט,
בְּפִזּוּל בּוֹהוּתָיו עוֹד לְהוּוֹ
חֲתוּל מְזֵהֵם, כְּמוֹ יָדִיד.

(מן האוסף: שירים על גבירה יפהפיה)

1902

תאמר: כלום חתול גם כן ער הוא?
ויען לך: בנדאי!
כמוגי הולל הוא,
אשמאי!

(מן האוסף: עולם נורא)

לחטא בלי להקיץ, בלי בשת,
לא להבחין בין יום וליל,
אחר, הלום מן התירשת,
להתגבב אל בית האל.

שֶׁלֶשׁ הַשְּׁתַחֲוֹת מִנְגִיד
וְשָׁבַע הַצֵּטְלָב בְּלֵאט,
וְלִרְצָפָה הַמְרַקֶּקֶת
הַדְּבֵק הַמִּצַּח הַמְּלֵהֵט.

וּבָשִׁים פְּרוּטָה עַל הַצִּלְחַת
בְּשֶׁק עֵטְרַת אֵיקוֹנִין—
קְדוּמָה, מְנַשְׁקָה, מְזַנְחַת—
שֶׁלֶשָׁה וְעוֹד שְׁבָעָה מוֹנִים.

וּבַחֲנוּת בְּפְרוּטוֹתִים
שׁוֹב לְהוֹנוֹת אֶת מִישָׁהוּ,
וְכֹלֵב מְבַקֵּשׁ שִׁירִים
דְּחוּף מְדַלֵּת בְּשֵׁהוּק.

בְּעָרֵב תַּחַת גֵּר הַקֹּדֶשׁ
שְׁתוֹת טָה וּבַחֲשׁוֹנָה חֲשָׁבֵן.
לְמַנּוֹת הַכֶּסֶף, בְּצַע חֲדָשׁ,
וּבְשֶׁדָה אוֹתוֹ הַטָּמֵן.

אֲחֵר עַל גַּל נּוֹצוֹת הַכֶּסֶת
לְשִׁקֵּעַ בְּמִצּוֹלוֹת הַנּוֹמָה—
אֶפְלוֹ כֶּךָ, אֶת לִי, מוֹלִדָּה,
מִנִּי כָּל אֶרֶץ רְחוּמָה.

(מן האוסף : מולדת)